

TÄZETTE #5

THEATERAANZEE.BE

MAANDAG 01/08/2016

BRAIN FART OP DE DENZIL DIASKAAI INTERVIEW BOG. OVER 'OER'.

Het Vlaams-Nederlandse collectief BOG. deed al twee keer Theater Aan Zee aan. In 2013 stonden ze er met *BOG.* en veroverden daarmee de Jong Theaterprijs. Een jaar later kwamen ze terug met *MEN.* Nu scoren ze met *OER.* een hat-trick. BOG. heeft zich de voorbije jaren stevig in het theaterlandschap geworteld, taal in de ene hand en een onverzadigbare drang om de wereld te begrijpen in de andere. BOG., dat is onweerstaanbaar teksttheater (en drieletterige titels). Ook met hun nieuwe worp gaan ze met de taal aan de slag. Al bleek dat bij aanvang van het creatieproces niet echt de bedoeling.

Benjamin Moen: "In onze vorige voorstellingen probeerden we constant de wereld rationeel te benaderen. Vat te krijgen op grote onderwerpen. In onze voorstelling *GOD.* lijkten de woorden naar het einde toe nutteloos te zijn geworden. We kunnen er niets meer mee uitdrukken."

Judith de Joode: "De woorden waren te klein voor God."

BM: "Ja, we konden er niet genoeg mee uitdrukken. Van daaruit kwam de behoefte een tekstloze voorstelling te maken. We wilden weg van het denken."

Aldus gingen ze op zoek naar de kern: het 'oer'. Een 'oer' ver van het rationele bevatten. Maar ook dat liep anders.

Lisa Verbelen: "In het 'oer' zagen we eerst de mens die beweegt, werkt, dingen versjouwt. Maar na een tijdje kwamen we erachter dat het denken zélf 'oer' is."

BM: "Dat is het begin van het mens-zijn, wanneer je begint te denken. Het denken is de basis. Zo kwamen we toch weer uit bij de taal."

Aan *OER.* koppelt het collectief de ondertitel 'Een oefening'.

LV: "Eerst noemden we het 'een oefening in niet denken'. Dat hebben we snel veranderd. In de voorstelling denken we alleen maar, dus in dat opzicht mislukt de oefening meteen. Daarnaast was het niet duidelijk of het dan een oefening was voor ons of voor het publiek."

POST PRESENT PERFECT

BRIEVEN AAN JE TOEKOMSTIGE ZELF

Wat zou je vertellen als je een brief schreef naar je toekomstige zelf en wat zou het lezen van die brief bij je teweegbrengen wanneer je hem binnen pakweg vijf jaar opendeed en las? Dat is het bedrieglijk eenvoudige idee achter *Post Present Perfect* van de Britse Ruth Cross. Wie in Vrijstaat O. binnenwandelt ziet daar een klein, antiek schrijftafeltje staan, met daarop briefpapier, omslagen, een glazen potje vol balpennen en een brief van Ruth Cross waarin ze je uitnodigt om neer te zitten en jezelf een brief te schrijven. Het tafeltje zelf vond de kunstenares lang geleden op een veiling. Het was de inspiratiebron en de start van *Post Present Perfect*. Zeven jaar later zaten duizenden mensen op diverse plekken ter wereld aan het schrijftafeltje van Ruth.

Vijf jaar geleden installeerde ze haar schrijftafel op de Oostendse Zeedijk tijdens TAZ2011. Iedereen die dat wou kon daar, met zicht op zee, een brief schrijven naar zijn of haar toekomstige zelf. Nu, vijf jaar later, keert ze terug naar Oostende om de brieven persoonlijk hun brief te overhandigen. Samen met Ayla Van Kessel filmt ze het moment waarop de schrijvers voor het eerst na vijf jaar de omslag van hun brief openen. Die momenten worden samengebracht in een kortfilm die vertoond wordt tijdens het laatste weekend van TAZ. Wij spraken Ruth en Ayla aan het eind van hun laatste filmdag.

Vanwaar kwam het idee voor dit project en hoe meten ze zelf de impact van het brievenproject op de duizenden mensen die meededen?

Ruth Cross: "Eigenlijk was dit initieel een klein zijprojectje van mijn afstudeerproject aan kunstschoon Dartington College. De school hield op te bestaan, en de brieven leken me een mooi afscheidsritueel om alle studenten en staf de kans te geven iets vast te houden van onze gedeelde geschiedenis. Daarna ging het gewoon vanzelf verder aan het rollen. Zo belandde ik onder meer in Oostende. Toen ik hier vijf jaar geleden werd uitgenodigd dacht ik niet dat ik zou terugkeren. Ik heb toen een brief aan mezelf geschreven op de pier, waar mijn tafeltje stond opgesteld. Deze week heb ik hem geopend en gelezen op exact dezelfde plek."

Hoe reageren mensen wanneer ze hun brief krijgen en openen?

RC: "De reacties zijn erg gevarieerd. Maar het is altijd een bijzonder moment. Mensen lezen hun brief voor in aanwezigheid van een volslagen vreemde die ermee komt aanbellen bij hun thuis. Dat is behoorlijk intiem en het vraagt vertrouwen. Ik praat dan ook uitgebreid met iedereen. Soms is het ronduit emotioneel. Zo kwam ik bij een vrouw die hier vijf jaar geleden een brief schreef samen met haar man. De man overleed twee jaar later. Deze week ging ik bij haar langs met haar en zijn brief. Hun dochter kon niet stoppen met huilen. Zelf heb ik eerlijk gezegd ook behoorlijk wat afgehuild de afgelopen week. Maar het is zo uniek en verrijkend om dit te doen. Daarom heb ik het project ook verdergezet, al was dat oorspronkelijk niet de bedoeling. Vijfduizend brieven en evenveel intieme conversaties, het is eigenlijk haast een soort antropologische studie geworden. Voor veel mensen is de brief een soort gebed. Door je wensen en dromen neer te schrijven worden ze op één of andere manier tastbaarder en haalbaarder. De brief krijgt betekenis door het belang dat mensen er zelf aan geven, niet door mij of mijn project."

Jullie vertonen een kortfilm aan het einde van TAZ. Wat mogen we daarvan verwachten?

Ayla Van Kessel: "De film krijgt nu vorm. Dus we weten nog niet wat het precies wordt. Het mag niet enkel over het project gaan. Het moet iets wezenlijks toevoegen. Mensen vertellen ons dat

JdJ: "Ik weet niet of wij per se het verlangen hebben het publiek niet te laten nadenken. Eerder de chaos van het denken te accepteren. De chaos chaos laten zijn. Sommige mensen vechten daartegen, anderen dan weer niet."

LV: "Je kan natuurlijk niet voorzien wat een publiek ervaart, dat verschilt per voorstelling. Maar er zijn mensen die, omdat wij de hele tijd denken, zelf eerder leeg worden. En er zijn mensen die juist meer gaan reflecteren."

Hun derde worp op TAZ vindt niet plaats in een theaterzaal, maar op locatie: de Denzil Diaskaai. In de buitenlucht, aan de rand van de zee, met de horizon als mysterieuze getuige. Dat doet veel, aldus de makers.

BM: "We speelden *OER*. al eens op Oerol en Over het IJ Festival. In Oerol was er de weidse, open natuur. In Amsterdam was de stad de achtergrond. Het zijn twee totaal verschillende locaties. Maar ze werkten allebei. De voorstelling ging op beide plekken ook iets anders betekenen."

LV: "We staan in het open veld, in de wereld. Het gevoel dat je de horizon kan zien, past inhoudelijk heel goed bij *OER*. Niets anders dan weidsheid."

JdJ: "Het is één mensje in de wereld. Er *vollen bak* in."

Tijdens het interview wordt de kaai in gereedheid gebracht voor de première. Het decor, geometrische figuren in primaire kleuren en een glazen kubus, wordt opgesteld.

"Een beetje hoger.", roept Benjamin naar de techniekers. "Of lager?"

BM: "We hebben nog nooit iets gemaakt waar zo weinig rode lijn in zit als deze voorstelling."

Bij *MEN*. pelden we wel het onderwerp langzaam tot er een soort kern zichtbaar werd. Dit is meer één grote *stream of consciousness*."

Percussionist Lucas Kramer (er zal muziek zijn, dames en heren!) komt ertussen: "Een *brain fart*."

Een talige scheet dus. En als de wind goed zit, uiterst genietbaar als u het mij vraagt. (AB)

VANDAAG 1/8 T/M DO 4/8 OM 17U IN DENZIL DIASKAAI

het lezen van hun brief hen meer zelfvertrouwen en vrede met zichzelf gaven. Dat is wezenlijk.”

Ruth, jouw andere werk is op het eerste zicht een stuk activistischer dan dit. Of lijkt dat alleen maar zo?

RC: “Mijn collectief Cross Collaborations verenigt experimentele makers die avontuurlijke en sociaal geëngageerde projecten opzetten die op een speelse manier provoceren. De wortels van wat ik maak liggen in bewustwording. Dat kan universeel en openlijk activistisch zijn, zoals het *Eroles Project*, dat focust op het systemisch narratief van klimaatrechtvaardigheid en tracht dit te vertalen in grass roots actie. Maar het kan net zo goed klein en persoonlijk zijn, zoals dit *Post Present Perfect*.”

AVK: “Door me te verdiepen in activisme als systeem ben ik gaan deconstrueren wat dat betekent. Ik vind dit project zeker niet minder activistisch. Dit gaat net zozeer over bewustwording als milieu- of vluchtelingenprojecten. Hoe luisteren we naar elkaar? Hoe vinden en bieden we schoonheid?” (BP)

OP 5/8 OM 11U EN 18U, EN OP 6/8 OM 11U IN DGP

SCHATTEN UIT DE DIEPTE

VERSLAG NATASHIA KELLY & BRICE SONIANO

Zangeres Natashia Kelly en contrabassist Brice Soniano speelden pas enkele maanden geleden hun eerste optreden als duo. Daar moet iets fantastisch gebeurd zijn, want sindsdien zwoeren de twee elkaar eeuwig muzikale trouw, wat nu ook leidde tot een plaatsje in de selectie Jong Muziek.

“Ik speel wel al langer in duoformatie met contrabas. Het is een vrij kale bezetting, maar dat is juist het leuke eraan. Het dwingt je om de diepte te zoeken in elk muziekstuk, anders komt het niet over.” aldus Natashia. In die diepte stapelt het duo jazz en vrije improvisatie op een mix van breekbaarheid en virtuositeit. Eigen nummers wisselen zich daarbij af met songs van anderen zoals Bob Dylan en Ornette Coleman.

Voorals de schijnbaar vanzelfsprekende wisselwerking tussen deze twee muzikanten blijft verbazen. Natashia: “Met zijn tweeën hoef je niet veel afspraken te maken, je voelt elkaar sneller aan.

Dan wordt het ook leuk om meer risico's te nemen. Veel van wat we spelen wordt puur op het moment zelf gecreëerd, zonder afspraken op voorhand.” Bij deze misschien toch één afspraak: vandaag om 17u aan de Drie Gapers. *Check. (EV)*

VANDAAG OM 17U AAN DE DRIE GAPERS

HET FAILLIET VAN HET GAZON

VERSLAG 'DE BELOFTE VAN CLERMONT-FERRAND'

Zij is 13, hij (bijna) 15 en ze willen samen de hort op. Weg van de (klein)burgerlijke mentaliteit die woekert op het campingterrein waar ze elkaar ontmoeten. Cami Moonen en Bas Vanderschoot geven gestalte aan een jong koppel dat het anders wil doen dan hun ouders het hen voordeden: vooral. niet. uitdoven! Maar druppelgewijs valt de routineuze realiteit bij hen naar binnen en bezwijken ook zij voor een zorgvuldig ingeperkt gazon en diavonden waarop niemand zit te wachten.

Simon Knaeps is geweldig als de slang die hen in zijn vastgoed laat bijten - “het pandje bij het klantje”. De tekst die auteur en regisseur Lies Vandeburie hem in de mond legt, getuigt van scherpe observaties in de verkavelde wijk waar velen zijn opgegroeid, en uiteindelijk naar terugkeren. *De belofte van Clermont-Ferrand* gaat over aantrekken en afstoten, over verdwaalde herinneringen en over Paul van Ostaijens ‘ik wil bloot zijn en beginnen’. Het is dezelfde Simon Knaeps die ons, weliswaar in een andere gedaante, Harry Mulisch influïstert: “Een begin verdwijnt nooit, zelfs niet met een einde”.

Aan intertekstualiteit geen gebrek. Moonen en Vanderschoot hebben zich de excentrieke ontvoogdingsdans uit Wes Andersons *Moonrise Kingdom* volledig eigen gemaakt en hem anders gekruïd zonder aan de basisingrediënten te tornen. Ook hier gedijt de dans op de tonen van Françoise Hardy's 'Le temps de l'amour', maar de tijd van liefde lijkt helaas voorbij. Of moet die nog aanbreken? Begin en einde, het zijn rekbare begrippen. Dat is ook zo bij een creatief proces. *De belofte van Clermont-Ferrand* is een voorstelling met groeimarge, die zeker nog kan aanwassen op vlak van ritme en suggestiviteit. (DB)

VAN DI 2/8 T/M VR 5/8 IN H. BAELSKAAI 18

A WORLD WE CALL HOLLOW

VERSLAG '#1 HOLLOW'

Big brother is watching you. Met die profetische woorden beschreef George Orwell in zijn roman *1984* een maatschappij waarvan de contouren zich ook steeds duidelijker aftekenen in onze huidige maatschappij. Tim de Paepe (Toneelacademie Maastricht) en Sabien Van Moorter (KASK Drama) gingen aan de slag met dit thema en tonen op TAZ het confronterende resultaat.

Hallo, ik ben Mitch. Ik ken je niet, jij kent mij ook niet, maar als je me zou kennen dan zou je weten dat...

Een brief op een leestafeltje vormt de eerste schakel in een reeks ontmoetingen met een digitale vreemde; van kamer tot kamer, anonieme chatroom tot *face to face* gesprek. Wat u dan precies zou weten, dat kunnen we hier niet vertellen. Daarvoor is de opbouw en insteek van deze interactieve installatie te gevoelig. Wat we wel kunnen zeggen is dat *#1 HOLLOW* op een slimme manier omgaat met thema's als privacy (en het verlies daarvan), intimiteit en het recht op vrije keuze. Hoe vrij zijn we nog, op een moment dat digitale media elke stap en *swipe* registreren? Wanneer zelflerende algoritmes je beter kennen dan je bloedeigen familie, en data voor grof geld worden verkocht? Deze jonge makers bundelden deze vragen in een doolhof met slechts één uitgang: confrontatie.

Ondanks de tien euro die je aan de ingang betaalt, kan je *#1 HOLLOW* overigens ook gratis beleven. Maar onthoud: *If something is free, you are most likely the product being sold.* (EV)

NOG T/M VRIJDAG 5/8 (SPEELT NIET VANDAAG), VAN 10-13U, 14-17U EN 18-21U IN SEA'RENA SHOPPINGCENTER. RESERVEREN KAN ENKEL VIA BIGDATATRILOGIE.COM

TWINTIG JAAR TAZ IN TIEN SONGS

MUZIEKSELECTEUR JAN DUCHEYNE BLIKT TERUG

De *TAZette* vroeg mij om aan de hand van tien nummers de afgelopen jaren op TAZ in herinnering te brengen. Ik ga dit op heel persoonlijke wijze doen, maar toch trachten rekening te houden met wat de medewerkers en bezoekers van TAZ zouden kunnen hebben onthouden.

#5 Hét nummer dat doet denken aan de TAZ-feesten in Club Terminus is toch wel *Stern in de groef* van de onnavolgbare Spinvis samen met de zo mogelijk nog onnavolgbaardere Simon Vinkenoog. Het staat op de schitterende cd *Ritmebox* die in 2008 is uitgegeven. Ik hoorde het voor het eerst in Vrijstaat O. toen Edith Rignalda, Simons vrouw, mij kwam vragen of ik het eens wilde opleggen. Het was nog niet uitgebracht en ik moest haar, na het

te hebben opgelegd, meteen de kopie-cd teruggeven. Maar ik wist meteen: dit wordt dé hit op TAZ deze zomer. En zo geschiedde. Tegen het eind van het festival stond mijn vriend Simon Van Buyten het al te zingen 'Ta Ta Ta Ta Da Ta Ta Ta Da...' enzovoort. Een onvergetelijk moment. En tot op de dag van vandaag blijft men mij met deze schitterende ode aan muziek en stem associëren – wat ik een ware eer vind. (JD)

CLASH DER ZINTUIGEN

VERSLAG 'ZEESTUK'

Technologische struikelblokken stonden SKaGeN even in de weg, maar nu staat hun *Zeestuk* dan toch op haar poten – met brochures in plaats van schermen, maar geen kat maalt daar om. De voorstelling is een onversneden ode aan de zee in al haar vormen, die vooral groots is in de grootsheid: wie ervoor kiest om op de vertelstem te focussen die door de koptelefoon waait, komt ogen tekort; en wie zijn ogen de kost geeft, verliest wat verteld wordt uit het oor. *Zeestuk* is een continu schipperen tussen zintuigen, zonder dat je er zeeziek van wordt.

Korneel Hamers en Clara van den Broek hebben alles keurig gestileerd en getimed, waardoor je, zeker in het eerste halfuur, volledig overdonderd wordt door de schijnbare eenvoud waarmee ze door de voorstelling navigeren. De soundtrack die onder het geheel loopt, is aandoenlijk. Het zicht op zee vanaf de Koninklijke Villa adembenemend. Heel even baant het kippenvel zich een weg van mijn rug naar mijn onderarmen en word ik overvallen door een sehnsucht – onvoorstelbaar. *Zeestuk* vangt aan als een oefening in het ervaren. Je reinste contemplatie.

Naarmate het stuk vordert, wordt het allemaal wat narratiever. De soms weemoedige grondtoon wordt in stijgende lijn gecounterd door een verfijnde vorm van humor, vooral verzorgd door Hamers, die met sprekend gemak staat te acteren. De figuur van Van den Broek is gelaagder, minder uitgesproken. Beiden vullen elkaar zeer goed aan. Maar ook een kleine *shout-out* naar het dozijn figuranten die de voorstelling het cachet geven die ze niet mag ontberen: heel wat gevoelsmatigheden ontstaan in hun zwijgende aanwezigheid.

Iconisch is het (gefingeerde?) interview met Gerhard Richter, naast onder andere Spilliaert, Courbet en Turner één van de vele kunstenaars die aan de verbeelding van het stuk ten grondslag ligt. "Kunst moet orde scheppen in de chaos van de schepping. De zee is die chaos. De zee was Gods *writer's block* – en ik zit trouwens ook vast," filosofeert Hamers in de rol van Richter. Het is bijzonder aangenaam drijven op de golfslag van zijn stem.

Van den Broek gaat in de tegenaanval; net zoals ze even later, in de rol van kanselier, tegen Hamers in de rol van gouverneur ingaat. De maskers vallen af, en wat volgt is een behoorlijk uitgesponnen polemieek in de nasleep van Angela Merckels "Wir schaffen das". Ik *schafte* het zeker, al werd ik op de fiets huiswaarts toch vooral getroffen door het onbeschrijflijke gevoel dat me in het eerste halfuur overlaadde. *Zeestuk* is een stuk van vele indrukken, zo verscheiden als het eeuwige onderwerp waarin ze zich heeft vastgebeten. (DB)

VANDAAG EN WOE 3/8 OM 11U EN 15U, EN DO 4/8 OM 11U IN DE KONINKLIJKE VILLA

BRIESEDE HOEFSLAG

VERSLAG BLOEDNOOT

BOEM, briesende hoefslag, breek me de bek open en ontaard mijn donkere delfstof. Dat gevoel. Daarmee ben ik opgestaan, de katterige ochtend na *Bloednoot*. Nog nooit heb ik iemand zo geheid en zonder glijmiddel Edith Piaf horen verkrachten in een kelder die naar braadkip geurt. Nog nooit heb ik iemand zo *vachement bien* en zonder scrupules aan elke wetmatigheid van de geestdodende gewenning zien tornen, in vijfvoetige jamben dan nog wel. Nog nooit was er zo'n complete woordensplijter als Tom Lanoye. Wat een grinta, wat een allure!

Lanoye wordt in zijn artistieke woede geruggensteund door Teun Verbruggen en Nicolas Rombouts, muzikanten met een buitenaards groot bereik. *Bloednoot* is rauw en luid, en allesbehalve gefixeerd. "Wij repeteren nooit", luidt de stelregel van het trio, maar ze zijn verdomd goed op elkaar ingespeeld. Dit is een voorstelling die onder de huid kruipt. Nog meer gepalaver erover zou daar afbreuk aan doen. (DB)

DIKKE FREDDY

AAN DE HEER VANDE LANOTTE, PRÉSIDENT-FONDATEUR VAN JOHANNESBURG-IN-ZEE

Geachte heer Vande Lanotte, beste Johan,

Ik heb u vorig jaar laten weten dat de stad Oostende in de middeleeuwen op een eiland lag en ik heb u het advies gegeven om er terug een eiland van te maken zodat de stad zich zou kunnen afscheuren van Vlaanderen, van België en van Europa. Dat is goed voor uw bevolking. Vraag het maar aan de Engelsen; ze zijn u trouwens lelijk voor geweest wat dat afscheuren betreft.

Gisteren vernam ik in café De Crayon dat het eiland groter was dan Oostende alleen. Middelkerke lag in het midden van dat middeleeuwse eiland en Westende en Oostende waren de uiteinden. Daarom heet Middelkerke Middelkerke, Westende Westende, en Oostende Oostende. Een reden te meer om voor het eiland in zijn geheel een nieuwe naam te bedenken. Ik blijf erbij dat Johannesburg-in-Zee de meest geschikte naam voor het op te richten fiscaal paradijs is.

Zo'n Johannesburg-in-Zee heeft trouwens niets dan voordelen. U kunt eigen geld laten drukken: Baarden en Crombeetjes. En van zo gauw het eiland een eiland is, zijn er drie nieuwe zijden waarop à volonté appartementsblokken gebouwd kunnen worden. Bovendien spelen KV Oostende en uw eigen basketbalploeg automatisch elk jaar in de Champions League.

Omdat ik geen antwoord op mijn brief van vorig jaar heb gekregen dacht ik dat u mijn advies naast zich gelegd had. Maar stilaan begin ik te begrijpen dat de plannen gewoon een beetje uitgesteld zijn. Het is gewoon een kwestie van optimaliseren.

Vooraleer af te scheuren moet eerst het Hotel Thermae Palace aan de Venetiaanse Gaanderijen in zijn oude glorie worden hersteld. In café De Pelikaan heb ik gehoord dat minister-president Geert Bourgeois die kosten op zich gaat nemen. Tien miljoen euro naar het schijnt. Elke Vlaming die belastingen betaalt is morgenvroeg, wanneer hij zijn ogen opendoet, 4 euro armer.

Vooraleer af te scheuren moet eerst een nieuwe Vismijn gebouwd worden.

In De Pelikaan zeggen ze dat de voormalige staatssecretaris van fraude Bart Tommelein die kosten op zich gaat nemen. Zeventien miljoen euro naar het schijnt. Elke Vlaming die belastingen betaalt is morgen, wanneer hij zijn ogen opendoet, $4 + 6,25 = 10,25$ euro armer.

Vooraleer af te scheuren moeten er ook nog een paar windmoleneilanden worden afgewerkt. Uiteraard blijven die eilanden na de afscheuring binnen de territoriale wateren van Johannesburg-in-Zee liggen zodat in Oostende het licht blijft branden. In De Pelikaan wordt beweerd dat ook daar voormalig staatssecretaris van fraude Bart Tommelein zijn schouders gaat onder zetten. Elke Vlaming die een elektriciteitsmeter heeft zal daarvoor twintig jaar lang Tommeleintol betalen. Twintig jaar lang, elke morgen wanneer hij zijn ogen opendoet, 25 eurocent.

Ik wil u graag nog een extra advies meegeven. Waarschijnlijk valt het ook te regelen dat de onderwaterzetting van de polders rond Johannesburg-in-Zee door derden betaald kan worden. De firma Essers gaat in Limburg een bos laten verdwijnen om er hun camions te parkeren en zij moeten daarom een ander stuk bezoedelde grond in zijn oorspronkelijke natuurlijke staat herstellen. En wat was de oorspronkelijke staat van die overbemeste polders? Water! De mannen van Natuurpunt kunnen er direct aan beginnen.

In afwachting van het referendum dat de afscheuring van Johannesburg-in-Zee democratisch gaat bespoedigen groet ik u met de meeste Hoogachting,

Dikke Freddy

SAMEN MAKEN WE
MORGEN MOOIER

OVAM

Fostplus

merken aan

EEN DUURZAAM THEATER AAN ZEE

lees meer op

WWW.LANGLEVEOOSTENDE.BE

'EEN GOED GEDICHT IS BETEKENISMUZIEK'

VERSLAG APÉRO POËZIE #2

Zondagochtend heerste in Vrijstaat O. de gezellige drukte van een vlooiemarkt. Terwijl de poëziefijnproevers keuvelend een plekje zochten op de stoelen vlakbij het podium of de knusse zeteltjes aan de zijkant, serveerde de bar heerlijk vers geurende koffie voor de TAZ-nachtbrakers. En zomerse cocktailsuggesties waren er voor wiens maag omstreeks elven al opnieuw alcohol kon verdragen. Onder hen was theatermaker-schrijver Josse De Pauw, de centrale gast van de tweede Apéro Poëzie. Hoewel hijzelf bepaald een bodybuilder van taal is, bekende De Pauw aan gastheer Carl De Strycker dat hij zich slechts één keer in zijn leven aan het schrijven van een gedicht waagde. Daarna nooit meer, wegens een "te breedsprakiger" schrijfstijl. "Een goed gedicht is een roman *in a nutshell*", stelde De Pauw.

Zijn bewondering bleek vooral uit te gaan naar twee dichters wiens werk gekenmerkt wordt door een beeldrijke bondigheid en jazzy lichtvoetigheid: de onvolprezen Lucebert en Tonnus Oosterhof, die voor de tweede Apéro Poëzie uitgenodigd werd door De Pauw. Wat hen drieën bindt, is precies jazzmuziek. De Pauw zag de veel gelauwerde Nederlander Oosterhoff voor het eerst voordragen in een jazzclub. Hij raakte meteen onder de indruk van zijn podiumprésence, *performance skills* en Oosterhoffs gedichten zelf, "die lichtheid en zwaarte schijnbaar moeiteloos combineren." Volgend jaar brengt De Pauw op TAZ bovendien gedichten van Lucebert, begeleid door zeven jazzmuzikanten. Oosterhoff op zijn beurt vergeleek een goed gedicht met "betekenismuziek": "het zit boordevol betekenis en draait een eigen muziekje af." Tussendoor werd een geluidsopname afgespeeld waarin Lucebert zijn klassieker 'Ik draai een kleine revolutie af' swingend voorlas en kreeg het publiek een zogenaamd 'bewegend gedicht' voorgeschoteld. Het zijn animaties van gedichten die de lectuur ervan sterk kunnen bepalen, bijvoorbeeld door de volgorde waarin je de verzen leest te beïnvloeden of door je een bovengemiddeld leesritme op te leggen.

Nadat Oosterhoff enkele gedichten over evolutie voordroeg (live geïllustreerd door Wide Vercnocke), bracht de beangstigend getalenteerde Johannes Verschaeve een woordeloos nummer op zijn snerpende gitaar. Hij besloot het poëzieaperitief ook met een muzikale opmaat: een cover van Nirvana's *In the pines*, een nummer waarmee de hele grungegeneratie (inclusief uw nederige dienaar) gitaarakkoorden leerde spelen. Eva Cox las daarvoor nog nagelnieuwe verzen voor, onder meer het geweldige "ontspoorde kindergedicht" 'Spreeuw'. Vercnocks tekening bij dit gedicht vind je boven deze bijdrage terug. Tot slot, bij wijze van *teaser*, het gedicht 'Wij wonen aan zee' van de in Oostende getogen dichteres:

WIJ WONEN AAN ZEE

dat is anders
sommige mensen
wonen aan de
binnenkant
van een land
wij op de rand
tussen thuis en op reis
tussen buiten en binnen
tussen elders
en hier

– Eva Cox

(MV)

OP WO 3/8 EN VR 5/8 OM 11U IN VRIJSTAAT O.

DAGKLAPPER: MAANDAG 01/08/2016

	DRL	ABSENT IMAGES 5 ontworpen posters waarmee vluchtelingen in hun eig taal worden aangesproken	SARAH VANHEE	INFOSTAND PARK	RAND	GRATIS
10-02U	DRL	INFOSTAND EN BAR CAFÉ KOER OPEN TAZette vanaf 11u verkrijgbaar	LEOPOLDPARK		RAND	GRATIS
11-19U	DRL	FAMILIEPARK Kindervoorstellingen voor alle leeftijden	THEATER FROEFROE E.A.	LEOPOLDPARK	FAMILIEPARK	DIVERS
11-20U	DRL	EXPO HIP HIP FLAVORIA Overzichtstentoonstelling die je meeneemt doorheen het erfgoed van Het Alibi Collectief	ALIBI COLLECTIEF	HANGAAR 1	THEATER	GRATIS
11U00	90'	EUROPESE VLUCHTVERHALEN Els Snick gaat in gesprek met Geert Mak, Alicja Gescinska en Bruno De Wever over de vluchtelingencrisis en emigratie in het algemeen.	G. MAK/A. GESCINSKA/B. DE WEVER	CC DGP/PANORAMA	LITERATUUR	UV
11U00	75'	PERHAPS ALL THE DRAGONS Zoektocht naar de mensen achter de kleine of grote verhalen. 30 schermen, 30 toeschouwers, 30 verhalen.	BERLIN	ZONNEBLOEM	THEATER	UV
10U00	60'	UIT DE KAST We halen vier theaterteksten vanonder het stof en blazen ze nieuw leven in.	ZIE TAZETTE	VRIJSTAAT O.	LITERATUUR	GRATIS
11U00	90'	ZEESTUK Een locatievoorstelling over de zee dat het publiek meeneemt op tocht door een imaginair museum.	SKAGEN	KONINKLIJKE VILLA	THEATER	UV

11U30	60'	KOLFSKOP In elke song staat een verhaal centraal, absurd, poëtisch, luchtig én gevat, dat moet verteld worden.	KOLFSKOP	FORT NAPOLEON	MUZIEK	€5.00
14-21U	DRL	A PIECE OF 2 - BALANCING HUMAN SIZED ROCKS Tijdens deze editie van TAZ worden twee mensgrote rotsblokken met uiterste precisie gebalanceerd.	STICHTING SOAP/NICK STEUR	T.H.V. KLEIN STRAND	THEATER	GRATIS
14U00	75'	PERHAPS ALL THE DRAGONS Zoektocht naar de mensen achter de kleine of grote verhalen. 30 schermen, 30 toeschouwers, 30 verhalen.	BERLIN	ZONNEBLOEM	THEATER	UV
14U00	90'	TUSSEN WOORD EN BEELD Een lezing van een scenario door een groep enthousiaste acteurs. Eerst een Hblinde lezing van een kortfilmscenario gekaderd door Rik D'hiet. Het 2de is een lezing van een langspeelscenario of een piloot van een televisieserie.	FILM AAN ZEE	CC DGP/FOYER DKP	FILM	€5.00
15U00	75'	GAZ. PLEIDOOI VAN EEN GEDOEMDE MOEDER Theatermonoloog die de redenen van terreurdaden probeert te doorgronden, in deze tijden van polemiek	THEATER MALPERTUIS	CC DGP/GROTE POST	THEATER	UV
15U00	90'	ZEESTUK Een locatievoorstelling over de zee dat het publiek meeneemt op tocht door een imaginair museum.	SKAGEN	KONINKLIJKE VILLA	THEATER	UV
16U00	75'	PERHAPS ALL THE DRAGONS Zoektocht naar de mensen achter de kleine of grote verhalen. 30 schermen, 30 toeschouwers, 30 verhalen.	BERLIN	ZONNEBLOEM	THEATER	€15.00
16-23U	DRL	POST PRESENT FUTURE (INSTALLATIE) Vijf jaar geleden kregen bezoekers de kans om een brief te sturen naar hun toekomstige zelf. Nu is Ruth terug mét de brieven van toen.	RUTH CROSS	VRIJSTAAT 0.	RAND	GRATIS
16U00	90'	UITGELEZEN/DE VIERDE DAG Live boekenprogramma waarin speciale gasten hun literaire voorkeuren uiten. Met Lize Spit & Inge Schilperoord	UITGELEZEN AAN ZEE	CC DGP/PANORAMA	LITERATUUR	€10.00
16U00	60'	UIT DE KAST We halen vier theaterteksten vanonder het stof en blazen ze nieuw leven in.	ZIE TAZETTE	VRIJSTAAT 0.	LITERATUUR	GRATIS
16U00	60'	WARMHOUWE Solotheater zoals het hoort: eigenzinnig, overtuigend, grappig en ontroerend. In 2005 werd Ramona Verkerk laureaat Jong Theater met deze zelfgeschreven voorstelling.	RAMONA VERKERK	CKG KAPOENTJE	THEATER	UV
16U00	50'	WHEN EVERYTHING IS HUMAN... Met behulp van gips doet Wild Vlees een beeldend en fysiek onderzoek naar het bestaan in zijn zuiverste vorm.	WILD VLEES	KAZ	THEATER	UV
17U00	60'	MULTIVERSE Een multifunctionele DJ pompt de beste hits naar boven en al lopend en zingend ontstaat een levend kleurenwiel.	LOUIS VANHAVERBEKE/CAMPO	ENSORINSTITUUT	THEATER	€12.00
17U00	40'	NATASHIA KELLY & BRICE SONIANO Een stem en een bas. Eigen nummers, improvisaties maar ook wat songs van anderen.	NATASHIA KELLY & BRICE SONIANO	IN DE STAD	MUZIEK	GRATIS
17U00	75'	OER. EEN OEFENING (BELGISCHE PREMIÈRE) OER. is een ode aan alles wat er is en een oefening dit alles direct te ervaren. BOG. doet een oefening in horen, zien, voelen en bewegen.	BOG.	DENZIL DIASKAAI	THEATER	UV
17U00	90'	REVUE HIP HIP FLAVORIA Retrospectieve voorstelling met een liveband en dagelijks wisselende gastacteurs en -muzikanten	ALIBI COLLECTIEF	HANGAAR 1	THEATER	€12.00
18U00	40'	VLAAMSE KORTFILM: L'INFINI De jonge Oscar wordt geconfronteerd met de terugkeer van zijn vader.	LUKAS D'HONT	CC DGP/KLAS	FILM	UV
18U00	75'	PERHAPS ALL THE DRAGONS Zoektocht naar de mensen achter de kleine of grote verhalen. 30 schermen, 30 toeschouwers, 30 verhalen.	BERLIN	ZONNEBLOEM	THEATER	€15.00
19U30	95'	BAKXAI Aan de deur van een nachtclub lokt Bacchus de mensen naar binnen om er te kijken, ruiken en proeven van zijn bacchanten, liederlijke nimfen in de ban van de roes van seks en geweld.	HKU/RITCS/NONA/ABATTOIR FERMÉ	CC DGP/DACTYLO	THEATER	UV
20U00	160'	BLÈTEN Drie kwetsbare mannen, mét of zonder baard getekend door het leven, hopen u te beroeren en ontvoeren met poëtische teksten, stukjes tranche-de-vie en onvergetelijke melodieën	W. BORGMANS/J. SCHREURS/D. RENIERS	CC DGP/GROTE POST	THEATER	UV
20U00	75'	DE GEMAKKELIJKE STOEL (PREMIÈRE) Zanger-muzikant Jan De Smet en auteur-performer Erik Vlamincx delen het podium met drie mensen die het leven niet op een presenteerblaadje kregen.	ERIK VLAMINCK/JAN DE SMET	CAFÉ DE VOLKSBOND	THEATER	UV
20U00	75'	PERHAPS ALL THE DRAGONS Zoektocht naar de mensen achter de kleine of grote verhalen. 30 schermen, 30 toeschouwers, 30 verhalen.	BERLIN	ZONNEBLOEM	THEATER	€15.00
20U00	45'	STEIGER Een speelse en filosofische ontdekkingstochten langs jazz, rock, impro, elektronische en klassieke muziek.	STEIGER	ATELIER KLEINVERHAAL	MUZIEK	€5.00
20U30	90'	KNOCK OUT Een verhaal over onverwoestbare vriendschap en over een winnaar in de ring die vervolgens in de touwen geslagen wordt door het leven.	BOB DE MOOR	CC DGP/KLEINE POST	THEATER	UV
21U00	80'	AND WHO WANTS PEACE? Een reenactment van een speech uit 1936, over het verband tussen oorlog, kunst en winstbejag, nog steeds actueel.	R'M AHARONI	BS. KROONLAAN	THEATER	UV
21U00	90'	DATUMLOZE DAGEN Een moeilijke vader-zoonrelatie is het uitgangspunt van deze voorstelling.	TOM JANSEN	ROYAL ASTRID	THEATER	UV
21U00	75'	HELPPESK Caren's Company, een callcenter voorziet in vrijwel alle diensten en producten. Het is meer dan een gesprek, het is een ervaring.	WUNDERBAUM	HOLIDAY SUITES	THEATER	UV
21U00	45'	MOORE BACON! Een bloot lichtaam, onderworpen aan een spel met licht, manifesteert zich, zwevend in een duistere ruimte waarvan de randen niet zichtbaar zijn.	KOBE CHIELENS/BOSSE PROVOOST	ATHENEUM	THEATER	€9.00
21U00	60'	MULTIVERSE Een multifunctionele DJ pompt de beste hits naar boven en al lopend en zingend ontstaat een levend kleurenwiel.	LOUIS VANHAVERBEKE/CAMPO	ENSORINSTITUUT	THEATER	€12.00
21U00	100'	TROJE Wat betekent vrijheid en wat is de tol die je daarvoor betaalt.	HET NIEUWSTEDELIJK	VISMIJN	THEATER	€14.00
22U00	90'	BLOEDNOOT Rake, rauwe klanken en woorden worden verweven tot impro-jazz-lit-posse met teksten die ter plekke gekozen en bijgestuurd worden;	T. LANOYE/T. VERBRUGGEN/N. ROMBOUTS	ELYSÉE	MUZIEK	€14.00
22U00	75'	PERHAPS ALL THE DRAGONS Zoektocht naar de mensen achter de kleine of grote verhalen. 30 schermen, 30 toeschouwers, 30 verhalen.	BERLIN	ZONNEBLOEM	THEATER	€15.00
22U30	45'	DE HALVE PERZIKEN OP ZWARE SIROOP Een collectief jonge uilen uit de Kempen dat progressieve en Nederlandstalige rock brengt.	DE HALVE PERZIKEN OP ZWARE SIROOP	CAFÉ DE CRAYON	MUZIEK	€5.00
24U00	75'	MY BABY Psychedelische blues, folk en funk met een tribal dance groove	MY BABY	CC DGP/LOKETTENZAAL	MUZIEK	€10.00

TIP: OP VERTOON VAN EEN TAZ TICKET KAN JE HET SPILLIAERT HUIS BEZOEKEN VOOR 2 EURO IPV 5 EURO.

TELEX

Er is een update ivm het parkplan van het Familiepark. De voorstellingen die aangegeven worden met het cijfer 13 horen thuis op locatie 14. Volgens dezelfde redenering horen de voorstellingen met cijfer 14 onder nummer 13 te staan.

Zoals eerder werd aangekondigd, worden er op dinsdag drie extra voorstellingen van *Zeestuk* ingelast om 11, 15 en 18 uur. Deze dienen als compensatie voor degene die afgelast werden op vrijdag en zaterdag. Ter info: wie niet in de mogelijkheid is om een van die drie extra voorstellingen bij te wonen, krijgt zijn of haar reeds betaalde tickets volledig terugbetaald.

Vandaag staan twee sessies van *Uit de Kast* op het programma, om 10 en 16 uur in Vrijstaat O.. De voorstelling om 10u plaatst de nieuwe theatertekst Limonov van Freek Mariën centraal, geïnspireerd op het leven en werk van Eduard *Limonov* en de pentekeningen van Moonassi. De sessie om 16 uur wordt geregisseerd door Kristien De Proost, tevens ook de schrijfster van de tekst *The Geriatric Gang*. Dat is een toneelstuk voor vier vijfenzeventigplussers en een man van veertig, met als spelers: Jean-Marie Barra, Youri Dirx, Blanka Heirman, Katia Ostyn en Gui Polspoel. Aanleiding voor het stuk is een nieuwsbericht uit 2010 uit een Duitse krant: "De vijf gepensioneerden die in 2008 hun financieel adviseur gijzelden en martelden omdat hij hen – volgens de oudjes zelf – 'geruïneerd' had, zijn vanavond overgebracht naar de gevangenis. De vijf Duitse senioren verklaarden dat ze zo woedend waren over de verliezen die de specialist investeringen had geleden, dat ze het plan opvatten hem te kidnappen en zo hun geld terug te eisen. Ze werden schuldig bevonden aan kidnaping, beroving van vrijheid en zware opzettelijke slagen en verwondingen." *The Geriatric Gang* vertelt niet zozeer het letterlijke verhaal achter dit fait divers. Het stuk gaat op zoek naar wat er gebeurt als hebzucht wordt gekruist met onmacht.

Theater Aan Zee organiseert vandaag om 12 uur het sectorevent *50/50* in Vrijstaat O. (Zeedijk 10, Oostende). Dit in samenwerking met de deBuren, Dutch Performing Arts & de Brakke Grond. Hierbij wordt gemikt op (jonge) makers en programmatoren uit Vlaanderen en Nederland die grensoverschrijdend willen werken. Programmatoren Anneke van der Linden (De NWE Vorst, Tilburg) en Jozef Staes (Arenbergsschouwburg, Antwerpen) en theatermakers Rebekka de Wit en Ans van den Eede (Hof van Eede) delen in korte columns hun ervaringen, gevolgd door een debat, onder leiding van moderator Silvie Dees (Motel Mozaïque, De Warme Winkel).

#1 *Hollow*: de voorstelling gaat door in het Sea'Rena Shoppingcenter, de locatie bevindt zich vlak naast de Delhaize supermarkt.

Wie nog geen accommodatie heeft gevonden kan terecht op Campr. Dit is een platform waar particulieren hun tuin, weide,

boomgaard etc. aanbieden als logeerplek. Gewoon je tent en slaapzak meebrengen dus! Zoek je zo'n plekje of ontvang je graag mensen bij jou in de tuin? Surf dan naar www.gocampr.com.

MULTIVERSE: deze voorstelling gaat door in het Ensorinstituut. Het adres van deze locatie staat echter fout aangegeven in de brochure. De locatie bevindt zich niet in de Generaal Jungbluthlaan, maar in de Blauwkasteelstraat.

Er zijn al meldingen geweest van gauwdieven in het Leopoldpark. Laat dus nooit persoonlijke bezittingen onbewaakt achter.

TAZ-oprichter en televisieregisseur Marc Lybaert toont met *Tussen woord en beeld* de kracht van verbeelding. In een eerste deel wordt een kortfilmscenario van een bachelor-student op het Ritcs voorgelezen door een resem acteurs die geen voorkennis hebben van het geschrevene. Luik twee toont hoe het scenario van een masterstudent Film voor het eerst tot levend komt. Tot en met woensdag dagelijks in cc De Grote Post (Foyer Kleine Post). Van 14 tot 15.30 uur in de Kleine Foyer. Met vandaag: *The repentor* (Valentin F.Beyer). Blinde lezing gekaderd door Rik D'hiet. *Coffee&Milk* (Kimberley Struyf). Een simpele Camionchauffeur met een pervers kantje helpt een weggelopen tienermeisje uit de vreugdeloze eentonigheid van Waarloos. Tot hij meer in haar begint te zien. Met o.a. Marijke Pinoy en Anna Carlier. Regie: Erik Lamens. In de reeks Vlaamse kortfilms, vandaag op TAZ: *L'infini* van Lukas D'Hont, *Bird* van Charlotte Lybaert, *Wilfried 1 Maria* van Sofie De Cleene. Om 18 uur in de Klas in De Grote Post.

COLOFON

Redactie: Steven Heene, Bieke Purnelle, Matthias Velle, Daan Borloo, Ewoud Vermote, Arno Boey, Phéline Thierens, Lisa Tahon, Anneleen De Leyn, Simon Vandekerckhove

Foto's: Inge Baes, Leo van Velzen, Ken Aelbrecht, Filip Van Roe, Paul De Cloedt, Nick Develder. Tekening: Wide Vercnocke.

VU: TARTART VZW, HENDRIK SERRUYSLAAN 18A 8400 OOSTENDE

HEDENDAAGSE KUNST
OVER DE RELATIE TUSSEN MENS EN AARDE
RAVERSYDE ANNO 1465, 11 JUNI – 2 OKTOBER 2016
www.raversyde.be

